

hårdt, som vi kan, eller betyder det, at det er et forslag, vi selv vil lægge frem?

Jeg håber, at udenrigsministeren nu er i stand til at høre to ting på en gang. Betyder det, at vi offensivt vil fremsætte et forslag om, at nu skal eksportsubsidierne afskaffes? Det er af meget stor betydning for, hvordan de WTO-forhandlinger kommer til at forløbe, om vi vil blive opfattet konstruktivt af ulandene eller vi vil blive opfattet som modstandere.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Tidligere i debatten sagde udenrigsministeren jo, at han ikke havde noget imod at blive overhalet i forhold til ulandsbistanden.

Nu er det jo i virkeligheden lang tid siden, udenrigsministeren har været på en dansk landevej, men der er jo to måder at bliver overhalet på. Enten sætter man selv farten ned eller stopper helt, og så bliver man overhalet af de fleste, eller også kører de andre hurtigere. Nu ved jeg, at regeringen har en stor glæde ved højere hastigheder på motorvejene, så normalt ville jeg jo tro, at man ønskede højere hastighed for alle.

Men jeg må sige, at de svar, der er kommet fra ministeren om, hvad der egentlig er ministerens personlige overbevisning med hensyn til, om man skal have et fast mål for ulandsbistanden i form af en procentdel af BNP eller man skal have en løbende forhandling i finansloven, foruroliger mig lidt.

Nu spørger jeg bare for en sikkerheds skyld, om vi er enige om, at vi i hvert fald ikke skal under 0,7 pct. Den faste målsætning går jeg ud fra vi stadig væk kan holde fast i. Eller er vi også gledet af på den?

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Jeg forventer ikke, der er flere spørgsmål til udenrigsministeren. Miljøministeren.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for debatten og sige, at jeg til sidst vil kommentere forslagene til vedtagelse.

Først synes jeg, der er grund til at sige både til hr. Eyvind Vesselbo, hr. Jørn Dohrmann og fru Helle Sjelle, at jeg synes, at der samlet i deres taler var nogle gode vinkler. Det var indsatsen på de områder, som vi netop havde fremhævet i Johannesburg, man skulle prioritere, at sikre, at afstanden mellem ord og handling ikke bliver så lang, som der blev lagt op til; det er et skridt i

den rigtige retning. Og så synes jeg, at de aftaler, man lavede i Johannesburg, meget præcist får den betydning, som landene giver dem.

Kl. 14.55

Og det er jo lige nøjagtig her, vi er ved problemet. Man kan diskutere ret længe, om ikke man skal forpligte sig til mere, om ikke målsætningerne skal være klarere. Jeg har kun det ønske, at man dog bare ville starte med at leve op til det, man har forpligtet sig til. Jeg må nok sige: At have været 10 dage i Johannesburg og have siddet med ved forhandlingerne fra morgen til sen nat og så igen høre nogen udenfor sige, at vi måske skulle forpligte os til endnu mere. Jeg synes, at hvis man har lyst til at prøve at læse implementeringsplanen igennem – det er et godt værktøj – så må jeg bare sige, at der er rigeligt at gå i gang med.

Så vil jeg sige til hr. Jørn Jespersen, og jeg skal kun kommentere de spørgsmål, der var til mig, jeg synes, at udenrigsministeren på særdeles udmærket måde har givet den generelle kommentar: Selvfølgelig tak for roserne. Hvad var vores interesse, og hvordan ville miljøministrene i fremtiden – jeg tror, det var i forbindelse med WTO – da agere?

Lad mig sige det sådan: Punkt 1. Samarbejdet mellem Miljøministeriet – altså i Danmark – og Udenrigsministeriet er formidabelt på det her område. Det er det på alle andre områder, men det er det i særlig grad på det her område, og det er meget, meget vigtigt, fordi vi er så afhængige af hinanden.

Punkt 2. Der er det sådan, og det er faktisk også det, vi har oplevet i EU, at samarbejdet mellem miljø og handel er rigtig godt i EU.

Og punkt 3. EU trækker jo i WTO i miljøets retning. Og samlet vil jeg bare sige til hr. Jørn Jespersen, at det er præcis den vej, vi stadig væk vil gå. Jeg tror faktisk også, det er det, hr. Jørn Jespersen spørger om. Han vil gerne have sikkerhed for, at man stadig væk gør det som miljøministre. Det har jeg ikke andet end grund til at tro på, fordi det er de meldinger, jeg også har. Jeg vil i hvert fald forfølge det.

Hr. Martin Lidegaard spurgte mig, hvordan med indsatsen i det civile samfund.

Jeg vil godt sige til hr. Martin Lidegaard: Jeg tror, man skal lade være med at vurdere ngo'ernes arbejdsindsats efter, hvor meget de forskellige regeringer giver dem af penge. Jeg har en dyb anerkendelse for, hvad ngo'erne laver, og de laver det, uanset om regeringerne giver penge, alt-